

Resumé: Konsensus a obchodní podmínky: teoretická a komparativní analýza

Předkládaná práce se na pozadí obecných úvah o procesu uzavírání smluv věnuje tématu kolize (střetu) obchodních podmínek (*the battle of the forms*). Vychází z modelového případu uzavírání kupní smlouvy mezi podnikateli, když každý z nich odkazuje na rozdílné (např. své vlastní) obchodní podmínky. Další omezení spočívá v užití aparátu klasického paradigmatu kontrakčního procesu, jenž počítá s posloupností oferty a akceptace. Význam klíčové složky smlouvy přikládám konsensu, který je analyzován ve vztahu k šíři, kterou musí zahrnout náležitosti smlouvy, aby tato vznikla, i ve vztahu k formulování obsahu již vzniklé smlouvy.

Cíl předkládané práce je dvojitý. V teoretické rovině, jež stojí v pozadí celé práce, je verifikováno, že bez ohledu na volbu základního východiska při odpovědi na otázku vzniku smlouvy (tj. zásady úplného anebo neúplného konsensu) je právní praxe i právní nauka v hledání řešení vedena zájmem na vzniku smlouvy všude tam, kde je její existence ekonomicky efektivní. Druhým cílem je analyzovat řešení, která k otázkám vzniku a obsahu smlouvy přijal český zákonodárce recentní rekonstrukcí soukromého práva. Z důvodu diskontinuity této úpravy v českém prostředí se obracím ke komparaci se zahraničními inspiračními zdroji a legislativními texty (k Úmluvě OSN o smlouvách o mezinárodní koupi zboží, americkému Uniform Commercial Code, Návrhu společného referenčního rámce, Principům mezinárodních obchodních smluv UNIDROIT a Principům evropského smluvního práva).

Práce je rozdělena do čtyř kapitol. V první kapitole shrnuji cíle této práce a uvádím metodologický aparát, který je podrobně promítnut v ekonomickou analýzu smlouvy. V druhé kapitole se věnuji obecným otázkám kontrakčního procesu, tj. jeho pojetí klasickému a modernímu a významu konsensu u obou z nich, když obě reflektují při analýze českého práva. Obecně také vymezuji pojem obchodních podmínek, jejich charakter a specifika kontraktace s nimi. Ve třetí kapitole hledám odpovědi na otázky týkající se vzniku smlouvy, resp. šíře obsahové shody, která musí mezi stranami existovat, aby smlouva vznikla. Kapitola je rozdělena mezi analýzu úplného a neúplného konsensu, když oba teoretické koncepty ilustrují příslušné legislativní úpravy. Čtvrtá kapitola navazuje na otázku vzniku smlouvy, neboť se táže po jejím obsahu, resp. po obsahu závazku vzniklého na jejím základě. Jsou v ní prezentovány právní praxí zavedené doktríny (*last shot*, *first shot* a *knock out*), analyzovány nedostatky každé z nich a v návaznosti na to je v závěru nabídnuto alternativní řešení (doktrína *best shot*).